

Hasret Şarkısı

– Mümin Munis · 02 Ağustos 2009

Sana ömrümün şarkısını söylüyorum.
Bilinen sırların azabını söylüyorum.
Günahlarımın sonsuzluğa varan sınırlarını,
Onulmaz dertlerimin çile sancılarını,
Olgunlaşmamış bir başağın kahrını söylüyorum.
Sana ömrümün yankısını söylüyorum.

Ben kubbelerden kopan bir Kudüs çığlığıyım.
Benimle duaya durur elleri annelerin...
Bilekler benimle bükülür ölüm sevdasına.
Oysa ben acıyı başımda gezdirmem, yaşarım!
Kelepçelerde yaşarım, kurşunlarda yaşarım...
Bir sen varsın göğsümün çatalında,
Demirden bir gül gibi hasretini taşıyım.
Ellerimde tuz parça isyan aynaları...
Benimle tükenir esrarı senelerin.
Devlerin uykusunu bölen korkuların sağnağıyım!
Bir yalvarışta duyulan titremelerin,
Kubbesinden kopan bir Kudüs çığlığıyım...

Yine de sana yalan söylemedim, üzülme!
Beni Şeybe akşamlarını dizlerimde dinlendirip,
Yesibe göçtüm bir yağmur bitiminde.
Kumruların huzurunu yüreğimde besteledim.
Bir kuzey rüzgârının sessizliğinde,
Parmaklarım üzerinde sana... hep sana geldim!
Ufkumda kurşuni sonbahar yaprakları.
Hüzünlü bir ayrılık sesi sızdı duvarlarımdan.
Yıllarımı kuşatan hicran şarkılarından,
Sonu gelmeyen bir hicretle süzdüm uzaklıkları...
Ne ben yağmurdum oysa ne de mevsim sonbahardı.
Yine de koşup sana... hep sana geldim!
Dudaklarımda mühürlü sözlerim vardı,
Nazarından çekinip söyleyemedim...
Gülme, ne olursun gülme!

Sustum, ama sana yalan söylemedim, üzölme!
(....)